

БИО-БИБЛИОГРАФИЈА

МИРОСЛАВ МИЋА Ж. СИМИЋ, йисац, јублицисаша, рођен је у четвртак, 27. априла 1944. у Драгову, од мајке Стане и оца Живана Симића. Ожењен од четвртка, 2. маја 1963. жена Слободанка (рођ. 26. августа 1946. мајка Кристина отац Александар Савић из Драгова), синови Славољуб (1964) и Драгољуб (1966).

Школовање, оџаште и стручно образовање и усавршавање:

- Основну школу, *Малу майуру*, завршио је у Драгову 1959.
- Стручне двомесечне курсеве за звање електроинсталатора, возача мотоцикла, радио и фотоматера, завршио је у Мазараћу код Врања 1960.
- Средњу школу ученика у привреди, столарске струке, завршио је у Рековцу 1963. и стекао звање калфе - писмо мајсторског помоћника.
- По завршетку седмомесечне школе за радио-телеграфисте ВЈ, у Ловрану је 1964. стекао звање радио-телеграфисте 3. а у Шибенику - 2. класе.
- Возачки испит положио је (из цуга) 1965. и поседује дозволу "А" и "Б" категорије.
- Своје знање немачког језика, проширио је 1970-1972. радећи у Западној Немачкој.
- У крагујевачком позоришту *Јокаким Вујић*, 1977/78. код професора Мирослава Ђеловића и Милосава Гајића из Београда, одбранио је свој дипломски рад на режији драме Марјана Матковића "Кораци", и стекао звање драмског редитеља.
- За рад на рачунару обучен је 1986. уз свој први компјутер "Комодоре 64". Данас, Симић за свој рад користи три монитора и како сам каже: "...без обзира на интелект, ниво опште културе и образовања сваког појединца, без интернета, микрофилмског скенера, ласер-штампача, лаптопа и мониторских рачунара последње генерације, неби се могла обављати озбиљнија истраживања у било којој области, па ни квалитетно се школовати".

Посao:

- У столарском предузећу "Левач" у Рековцу, од 1959-1961.; у фабрици намештаја "Благотин" у Белушићу, од 1961-1963. и од 1968-1970. а од 1965-1968. радио је у својој приватној столарско-стругарској радњи; у немачкој мебл фабрици "Штампедер" у Бадлипшпрингу, од 1970-1972.; у ОШ "Душан Поповић" у Драгову, на наставном предмету за општетехничко образовање (ОТО), од 1973-1974. Најдуже је радио на пословима магационера у јагодинском "Житомлину", од 1974. до пензионисања 26.7.1996. Војску, ЈНА је служио од 1963-1965. у Ловрану код Опатије, а при ГМО, у Шибенику и на острву Ластову (Хрватска).

Друштвено ангажовање:

Као врли ентузијаста и заљубљеник свог родног Драгова и Левча, Симић је од 1961-1963. био председник МО Савеза омладине, и члан ОК омладине. Од 1974-1982. налазио се на челу Савета МЗ Драгово. У периоду од 1976-1980. као председник Управног Одбора СИЗ-а културе општине Рековац, био је и делегат у Скупштини СИЗ-а културе Републике Србије, а од 2007-2010. председник ОО ПУПС и кандидат за републичког посланика у Скупштини Србије на изборима 2007. Као активиста и члан општинског Одбора Црвеног Крста у Рековцу, Симић је 1989. био на семинаре активисата ЦК у Баошићу на црногорском приморју и Митровом Пољу испод Гоча. Дugo се година у свом Драгову, старао за развој образовања, спорта, културе и инфраструктуре. Захваљујући Симићевом ангажовању, рекло би се сналажљивости и домаћинске уметности, саграђена је нова школа, ћачка кухиња, дом културе, спортски терени ФК "Шумадинац", асфалтиран пут, поправљени пољски путеви, реконструисана Стара школа у којој је смештена амбуланта, библиотека, Месна канцеларија и Месна јаједница, обновљена Спомен чесма, зграда поште и проширене ТТ централа са могућношћу интернет прикључка, уведено улично осветљење, кабловска телевизија (од децембра 2005. до августа 2013. Симић уређује и води програм "Акател" / "Лев-ком", ТВД канала - само за кориснике кабловске мреже из Драгова. Он сам снима и приказује: саборске приредбе и посела, левачке пределе и путописне репортаже, промоције и изложбе, свадбе, гозбе и друга народна весеља)...

Идејни је творац, организатор и директор *првог сеоског ауто-мото релија* у *Југославији*, под називом "Авто-мoto Рели Левач", који се традиционално, са стартом и циљем у Драгову, одржавао од 1974-1978. Дане Релија, са стотину учесника аутомобилиста и мотоциклиста из читаве Србије, испуњавале су културно-уметничке и спортске приредбе регионалног значаја. Симић је и сам учествовао на неким ауто-мото такмичењима, на *Републичком Релију '75*, у Крагујевцу, освојио је пето место.

Симић је иницијатор и организатор културно-забавног и спортског живота, глумац и режисер, кореограф и играч, текстописац и хумориста, водитељ и рецитатор, председник КУД "Светозар Марковић" од 1974. "Рузмарин". Друштва које је у својим успешним наступима на општинским, међуопштинским и републичким такмичењима села, најчешће бивало победник. Најзначајнију победу "Рузмарин" је свом селу даривао 1981. у ТВ дуелу "Знање - имање", победивши екипу "Китке" из Драчева. Поред Македоније, Друштво је захваљујући Симићу, наступало у Хрватској и Словенији.

Учесник је на СОРА "Авто-пут Братство Јединство" као бригадир "ОРБ Лазар Стојановић" у Мазараћу 1960. Организатор је омладинских радних акција у Драгову "ЛОРА - Драгово '78", у Сплиту "ЛОРА - Брда Сплит '79", и Катланову "СОРА Катланово '81". Из ових и других дружења младих из три југословенске републике, проистекло је и тројно братимљење МЗ из Брда из Сплита, Драчева код Скопља и Драгова. Наравно, Мирослав Ж. Симић је потписао све три Повеље о братимљењу (9. маја 1978. и лета 1979. на 8. Медијеранским ићрама у Сплиту, и 1981. на отварању Дома културе у Драгову), израдио симболе братских МЗ и Грб Драгова...

**У свом ћоловековном емиџијском стваралачко-исправничачком раду
Мирослав Ж. Симић је објавио на десетине свезака, брошура, публикација и књига.
Његова најзначајнија дела су:**

Ауто-мошо Рели Левач '74. и '75. Нови пут, Светозарево, 1974/75 (**Рели '76.** Вук Каракић, Параћин, 1976. **Рели '77 и '78.** Младост, Ћуприја, 1977/8).; **Знање имање, Драгово-Драчево**, гештетнер шт. Рековац, 1981.; **Краљевско Драгово, хроника**, Војна штампарија, Београд, 2001.; **Маштице храма Св. Ђорђа**, диг. Крагујевац, 2002.; **80 година драговске штелефоније**, Бест прнт, Крушевац, 2003/12 (7. изд. **Сто година драговске штелефоније**, Графика Трумпић, Јагодина, 2018).; **Манастир Прерадовац, монографија**, Графика, Лозница, 2004.; **Излеш на Фрушка гору**, Графика Трумпић, Јагодина, 2004.; **Товар џера, џесме левачких џесника**, Миленијум, Крагујевац, 2007.; **Прабакин саш, време, обичаји, веровања**, Графопрント, Г. Милановац, 2010.; **Историјска майа левачке жује**, шт. великих формата Графо дизајн, Јагодина, 2010.; **Жуја Левач, Ајлас**, Графопрント, Г. Милановац, 2012.; **Душан Пойовић, основне школе**, Графика Трумпић, Јагодина, 2013.; **Жуја Левач, Генеалогија старог Левча**, у 4 тома, Графопрント, Г. Милановац, 2014.; **Ја, Драг(ињ)а, Судбине династије Обреновић**, Златна књига, Јагодина 2016.; **Прегрши маклута, џоезија (1963-2018)**, Графика Трумпић, Јагодина, 2018.

Рукописи у припреми за штампу: посебно издање **Ја, Драгиња**, РТС Издаваштво и Прометеј Нови Сад.; **200-годишњи Летопис драговске цркве, школе, оџашине и других заједница; Манастир манастирак; Ра(ш)дни дневник...**

Заслуђености и дела у важнијим књигама других аутора:

Живадин Степановић, *Дванаести левачки Сабор*, СИЗ културе и Туристички савез општине Рековац, ГРО Слово - Краљево, Рековац, 1982.; Снежана Марковић, *Приповећке и ђедања из Левча*, Центар за научна испитивања САНУ и Универзитета у Крагујевцу, Чигаја, Београд, 2004.; Велибор Лазаревић и Владислав Павловић, *Сиљевица село у Левчу*, Манастир Св. Никола, В. Крушевица, Прид - Трстеник, Сиљевица, 2005.;¹ Драган Љубомировић, *Калудра какве више нема*, Књижевни клуб Левчана Стефан Првовенчани, Графостил - Крагујевац, Рековац, 2006.; Иван М. Урошевић, *Појенцијали за развој сеоског туризма у Драгову*, Природно-математички факултет у Новом саду, департмант за географију, туризам и хотелијерство, Нови Сад, 2007.; Зборник, *Благодарница роду српском*, Књижевни клуб Левчана Стеван Првовенчани Опарић, Графика Нешић - Врњачка Бања, Опарић, 2008.; Слободан Пауновић, *Секурич село Левча*, МЗ Секурич, Фото-футура Београд, Секурич, 2008.; Монахиња Макрина (Мајсторовић), *Пророк ћоследњих времена, монах стварац Гаврило*, НИК - Ваљево, 2007. и Драслар партнер, Београд, 2009.; Миладин Милосављевић, *Левач - Библиографија*, НБ Др Милован Спасић Рековац, Превешт, 2011.; Миломир Стевић, *У завичајном кругу, Био-библиографија Слободана Симоновића*, Милирекс, Крушевац, 2011.; Никодије Спасић, *Доброчинство и задужбинарство Мирољуба Мике Брачинца*, Библиотека сведочанства, Јагодина, 2011.; Родољуб А. Милић, *Људи и њихова занимања*, НБ Ресавска школа, Деспотовац, 2011.; Слободан М. Савић, *Време сећања и надања*, Едиција - Друштво

¹ Грешком аутора књиге о Сиљевици, у напомени нису наведени подаци преузетих из Симићеве књиге *Жупа Левач* (турски тефтери, попис из 1863. и др).

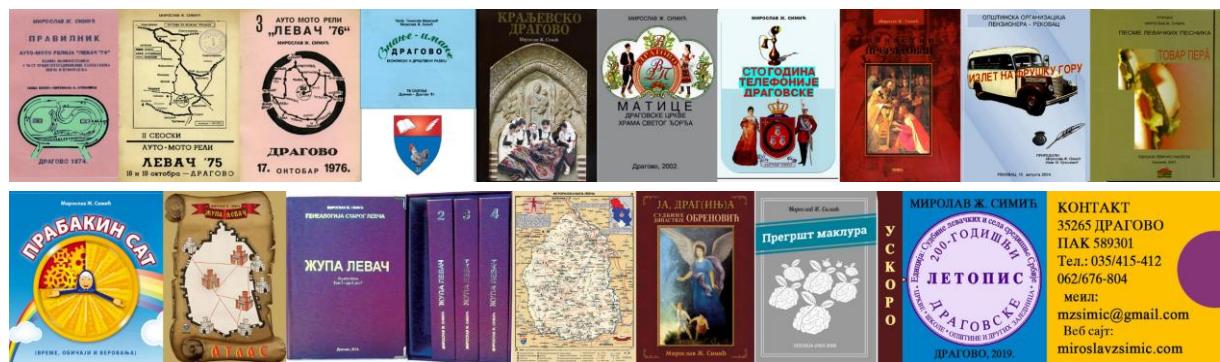
живих песника, Рековац-Параћин, 2011. и *Игре из Левча.*; Слободан Симоновић, *Енциклопедија Крушевца и околине*, Милирекс, Крушевач, 2011.; Борисав Челиковић, *Левач и Темнић*, 18. књига, издања из едиције Корени, ЈП Службени Гласник и САНУ, Београд, 2012.; Група аутора, *150 година библиотеке Вуковог завичаја*, Лозница 2018.; Биљана Томић, *НБ "Др Милован Стасић"* (1928-2018), Рековац 2018...;

За свој рад Симић је добио сијасећи похвала, диплома, награда и других именних признања, међу којима:

Ударничка значка, СОРА Ауто-шут Браћиство Јединство '60 - Штаб 16. Светозаревачке ОРБ Лазар Стјојановић, насеље Станко Пауновић, Мазараћ, 1960.; **Похвалница Село весело, РБ-1,** Београд, 1968.; **Признање са значком,** Заједнице физичке културе, Рековац, 1977.; **Злајна значка - КПЗ Србије, Београд, 1978.**; **Захвалница 10. Јубиларног сaborа Прођох Левач, прођох Шумадију,** Каленић, 1979.; **Захвалница** СО Сплит и МЗ Брда, као и **Камена стапа Адријана**, маскота 8. Медијеранских игара, Сплит, 1979.; **Повелба** СО Скопље, **Захвалница** МЗ Драчево и МЗ Драгово, 1981.; **Југословенски орден рада са сребрним венцем** - Указ Председништва СФРЈ, Београд, 1988.; **Диплома** НБ Рибникар, Рековац 1988.; **Повеља са сребрњаком 20. сaborа Прођох Левач, прођох Шумадију,** Каленић, 1989.; **Захвалница** манастира Каленић, игуманије Маријамије са сестринством, с благословом владике Шумадијског др Саве, Каленић, 1991.; **Диплома** ОО Црвеног крста, Митрово Поље, 1995.; **Повеља са кристалним пехаром 30. јубиларног сaborа Прођох Левач, прођох Шумадију,** Каленић, 1999.; **Награда Милован Стасић** - КПЗ општине Рековац, 1999.; **Захвалница** врпског музеја, Врба, 2008.; **Књижевна новчана награда Мика Брачинац**, Модесто - УСА, Параћин, 2011.; **Повеља Власинских сусрета**, за изванредне резултате у емпириском истраживању села Србије, Београд, 2012.; **Захвалница Црквене ойшине**, поводом 120. год. цркве Св. Ђорђа, Драгово, 2014.; **Велика књижевна награда - Јухорско око, за 2014. годину**, Културолошког пројекта "Јухорско око" и "Фонда Злате Живадиновић из Париза", Бачина, 2015.; **Захвалница** 14. Сабора "Јанкови дани", Опарић, 2016.; **Повеља Тодор Бушевић**, ККЛ "Стеван Првовенчани", Опарић, 2017.; **Захвалница** Српске читаонице у Иригу за чување културних вредности, Ириг, 2018.

Признања Фондације Краљевске Куће Обреновић (старешина ФККО Њ. К. В. Принц Предраг Обреновић Јаковљевић): **Добродарје са злајном значком**, Рековац, 2014.; **Орден Свештог Саве 5. ред**, као израз благовољења и признања за допринос ширењу културе и историје зарад добробити српског народа и отеченства, Крагујевац, 2016. и **Јубиларни Злајни крст**, за приврженост, поводом 160 година Светоандрејске скупшитине и 200 година престоног града Крагујевац, Крагујевац, 2018.

Признања СО Рековац: **Захвалница**, 2004.; **Диплома**, 2010. и **Плакета**, 2015.

Дела Мирослава Ж. Симића, 1974-2018/19.